

Beslutningsforslag nr. B 43. Fremsat den 29. oktober 1996 af Tom Behnke (FP), Kim Behnke (FP), Aage Brusgaard (FP), Jan Kørpke Christensen (FP), Niels Højland (FP), Kirsten Jacobsen (FP) og Annette Just (FP)

Forslag til folketingsbeslutning om udvisning af kriminelle udlændinge

Folketinget opfordrer regeringen til i folketingsåret 1996-97 at fremsætte lovforslag, der sikrer, at udenlandske statsborgere, der er idømt og har afsonet en fængselsstraf for kriminalitet her i landet, udvises af Danmark ved afsoningens ophør.

Bemærkninger til forslaget

Det er i en årrække blevet stadig mere tydeligt, at tilstrømningen af udlændinge her til landet har ført til en markant forøgelse af kriminalitet på en række områder.

Selv om der langt fra foreligger tilfredsstillende kriminalstatistikker til belysning af kriminaliteten blandt indvandrere og asylansøgere, er det åbenbart for enhver, at netop i disse grupper findes alvorlig og voksende kriminalitet.

Således kunne Rigspolitichefen i »Sammenlignende analyse af kriminalitet begået i Danmark af danske og udenlandske statsborgere 1994« påvise, at udlændinge er klart overrepræsenteret blandt de kriminelle i Danmark.

Dagspressen og repræsentanter for politimyndigheden har således ved en række lejligheder peget på den voksende kriminalitet blandt udlændinge.

Blandt de typer af kriminel adfærd, der fra politiets, andre myndigheders og dagspressens side hyppigt peges på, kan nævnes:

- organiseret narkokriminalitet, f.eks. indførsel af og handel med heroin, ofte med nordafrikanske eller andre afrikanske statsborgere som mellemmand og ofte med unge danskere som ofre,
- organiseret udsugning af stjålne automobiler og andre tyvekoster og hælervarer til destinationer i Østersøområdet,
- organiseret indbrudskriminalitet i danske hjem, i et vist omfang tilrettelagt af egentlige bander bestående af indvandrere eller asylsøgere fra Eksjugoslavien eller fra Rusland eller andre områder i det tidligere Sovjetunionen,
- voldskriminalitet med øget anvendelse af knive og andre våben som trussel f.eks. under udøvelse af røverier,
- tricktyverier, hvor især enlige pensionister, men også andre grupper franarres kontanter eller værdigenstande,
- fremstilling og salg af falske danske pas til udlændinge, der søger indrejse her i landet,
- ulovlig våbenbesiddelse, herunder af bl.a. knive og skydevåben,

- ulovlig menneskesmugling eller planlægning af sådan indsmugling af udlændinge her til landet f.eks. som bådflugtninge eller grænsegængere,
- udlændinges indgåelse af proformaægteskaber med danske statsborgere for at kunne opnå opholdstilladelse her i landet,
- etniske gruppers indbyrdes sammenstød, herunder med udøvelse af vold f.eks. af organiserede »tæskehold«, eller trusler om vold, hærværk eller brug af skydevåben.

Mange tusinde danskere har direkte eller indirekte været berørt af den stigende udlændingekriminalitet. Det vidner mængden af politianmeldelser, anmeldelser til forsikringssselskaberne og også henvendelser til politikerne og til dagspressen om.

Desværre har der fra det politiske flertal været meget ringe vilje til at tage advarslerne fra befolkningen alvorligt. Kun Fremskridtspartiet har konsekvent gennem en årrække ført en udlændingepolitik, der først og fremmest sætter den danske befolknings interesser og sikkerhed i højsædet. Der henvises herom til de lovforslag og beslutningsforslag, Fremskridtspartiet har fremsat på området, f.eks. skærpelse af betingelserne for opnåelse af dansk indfødsret, kvoteordning for antallet af givne danske statsborgerskaber pr. år, øget brug af visumpligt, ingen kommunal stemmeret for ikkedanskere med undtagelse af EU-borgere og nordiske statsborgere og folkeafstemning om udlændingespørgsmål.

Regeringen har kun taget meget få og spredte tilløb til at kortlægge og bekæmpe udlændingekriminaliteten. Dog er Fremskridtspartiet bekendt med, at der under Indenrigsministeriet er nedsat et ekspertudvalg, der skal se på muligheden for at ændre udvisningsreglerne. Fremskridtspartiet mener dog, at der er behov for at fremskynde udvalgsarbejdet, da man jævnligt i pressen kan læse om personer, der øjensynlig ingen respekt har for det danske retssystem og gang på gang overtræder straffeloven. Det er senest bl.a. set med narkokriminalitet på Vesterbro, hensynsløs vold mod ung mand i taxa, begået af indvandrere i Århus etc. Fremskridtspartiet kan ikke bare se passivt til, når personer, der klart burde udvises af

Danmark, ikke bliver det, fordi et udvalg ikke har afgivet betænkning.

Daværende justitsminister Erling Olsen erkendte over for Ritzau den 29. september 1993, at »der ligger en meget stor opgave i at forklare asylansøgere, at Danmark ikke accepterer hæleri og butikstyveri, og at det har konsekvenser for dem selv«. Den udtalelse fremsatte justitsministeren efter en opgørelse fra ministeriet, der viste, at asylansøgere i 1992 stod bag mellem 5 og 25 pct. af samtlige anmeldte butikstyverier i 15 politikredse.

Det Kriminalpræventive Råd har i et udvalg for kriminalpræventiv orientering beskæftiget sig med problemerne om indvandrerkriminalitet. Udvalgets undersøgelser – ikke mindst af svenske erfaringer – sandsynliggør, at oplysning i form af brochurer og lign. ikke vil nå ud til de pågældende målgrupper. Rådet peger også på, at indvandrerkriminaliteten formentlig har været i vækst, mens undersøgelserne har stået på, og at der i offentligheden bl.a. fokuseres på unge 2. generations indvandrere, der begår berigelsesforbrydelser og vold. (Kilde: Redegørelse fra den af forretningsudvalget nedsatte arbejdsgruppe vedrørende Det Kriminalpræventive Råds mål og midler i 90-erne, oktober 1992).

Ligeledes har de katastrofale tilstande med udenlandske narkopushere på Vesterbro i København påvist behovet for opstramning af udvisningsreglerne. Derfor har dette forslag fået fornyet aktualitet.

Også indenrigsministeren har i øvrigt udtrykt tilslutning til en opstramning (Morgenavisen Jyllands-Posten den 20. september 1996). Opfordringer til justitsministeren om at fremskaffe fyldestgørende statistisk materiale om udlændingekriminaliteten er kun imødekommet på usystematisk og spredt måde. Der foreligger derfor i dag ikke noget gennemarbejdet og tilfredsstillende statistisk materiale, der kan afsvække eller afkræfte den opfattelse, der har dannet sig i befolkningen, nemlig at udlændingekriminaliteten i dag er en alvorlig trussel mod den danske befolknings sikkerhed.

Problemerne med udlændingekriminaliteten berører også lovlydige udlændinge i Danmark. For eksempel siger en tidligere muslim, Fredun Khдавандгар, der nu hedder Peter Vandgaard, til B.T. den 9. februar 1994, at »hvis man vil bo i Danmark, må man rette sig efter de danske love. Medmindre kriminelle indvandrere og flygtninge direkte risikerer dødsstraf, bør de derfor sendes tilbage til deres hjemland«. Videre siger Peter Vandgaard, at de kriminelle udlændinge bærer en meget stor del af skylden for racisme og fremmedhad i Danmark. Lignende udtalelser er

kommet fra medlemmer af den københavnske borgerrepræsentation, der har etnisk baggrund.

Derfor fremsættes dette beslutningsforslag nok så meget af hensyn til de udlændinge, der sagtens kan finde ud af at opføre sig i overensstemmelse med den danske lovgivning.

Der er desværre ikke udsigt til, at problemerne med udlændinges kriminalitet bliver mindre, snarere tværtimod, idet antallet af udlændinge i Danmark stiger og stiger, fordi et folketingsflertal ikke i tide har fået taget alvorlige skridt til at vende strømmen.

Fremskridtspartiet mener, at det må være et helt naturligt, rimeligt og nødvendigt skridt at udvide kriminelle udlændinge, straks efter at de har afsonet deres fængselsstraf. Dette bør ske, uanset om de pågældende har opholdstilladelse her i landet.

Selv om den pågældende udlænding har opholdt sig i Danmark i flere år, skal det ikke være en undskyldning for at begå grov kriminalitet. Der skal i denne forbindelse gøres opmærksom på, at det ikke er simple trafikforseelser, førstegangs spirituskørsel, butikstyveri etc., der er tale om, idet disse forseelser typisk (højst) vil blive takseret til hæftestraf. Når der idømmes fængselsstraf, er det sædvanligvis for grovere eller gentagne forbrydelser. Fængsel idømmes på livstid eller på tid, ikke under 30 dage og ikke over 16 år (hvis særlig hjemmel 20 år). Hæfte idømmes fra 7 dage til 6 måneder. Der er endvidere forskel på afsøningsformen, idet hæftestraffen må antages at være en del mildere end fængselsstraffen. Nærværende forslag retter sig kun mod ikkedanske statsborgere, der er idømt og har afsonet fængselsstraffe.

Man må forvente, at jo længere en person har opholdt sig i landet, jo større er vedkommendes viden om dansk strafferet. Når en udlænding er vidende om, at en fængselsstraf fører til udvisning, må man håbe eller formode, at vedkommende afholder sig fra at begå den pågældende forbrydelse. Et længere ophold i Danmark kan ikke berettige til, at der ikke forekommer udvisning.

Fremskridtspartiet er villig til at diskutere en grænse for, hvilken straf der fører til udvisning, dvs. om grænsen for idømt og afsonet fængselsstraf skal hæves, før udvisning kommer på tale. Det kunne være en ubetinget fængselsstraf af en anden varighed end minimumsstraffen – 30 dages fængsel – og/eller en gentagen overtrædelse af straffeloven. Endvidere kan det diskuteres, om også en længerevarende hæftestraf skal føre til udvisning.

Ud over overtrædelse af straffeloven er der andre områder, hvor udvisning efter forslagsstillernes mening bør forekomme. Det drejer sig om overtrædelse af våbenloven og overtrædelse af lov om euforiseren-

de stoffer. Grove eller gentagne overtrædelser af disse love bør efter Fremskridtspartiets mening også føre til udvisning. Derfor bør det også overvejes at inddrage disse tilfælde i reglerne om udvisning af kriminelle udlændinge. Det ville f.eks. ramme pushere på Vesterbro, København, og imødegå en internationalisering af rockerkrigen.

Fremskridtspartiet er overbevist om, at en opstramning på området ud over at sortere de brodne kar væk også vil have en præventiv effekt. F.eks. har nogle af gambierne, der hensynsløst sælger narko til unge mennesker, udtalt, at fængsel i Danmark er bedre end at vende hjem til Gambia. Derfor er den eneste straf, der vil have præventiv virkning på disse personer, en udvisningsstraf.

Samtidig skal det stå klart, at udvisning efter afsoning af fængselsstraf medfører indrejseforbud for be-

standig. Dette gennemføres ved fingeraftryksskontrol ved ud- og indrejse.

Det vil være utåleligt og uforståeligt for den danske befolkning, hvis vi skal opleve en fortsat voldsom vækst i kriminaliteten som en konsekvens af regeringens udlændingepolitik. Vi kan og skal ikke huse udlændinge, der kynisk udnytter Danmarks naive gæstfrihed til at drive handel med heroin, begå indbrudskriminalitet, voldsforbrydelser, drab, voldtægt og anden alvorlig straffelovskriminalitet.

Almindeligt samfundssind taler med styrke for at vedtage dette beslutningsforslag.

Beslutningsforslaget er – med reviderede bemærkninger – en genfremsættelse af et senest i folketingsåret 1995-96 fremsat beslutningsforslag (se Folketingsstidende 1995-96, forhandlingerne side 256, 905 og 6084, tillæg A side 1503 og tillæg B side 592).

Skriftlig fremsættelse

Tom Behnke (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udvisning af kriminelle udlændinge.

(Beslutningsforslag nr. B 43).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.